

(1856) σ' 117-222.

Αλέξανδρος

(ντομπάρης) 1841.

καλήν σου θρασαγονίαν οίγονε του καλύκον εις τὴν μοναστήριον
 τῆς Θεσσαλονίκης, εὐλοίας δευτέραν λαχώνταυτή. εἰσερχομένη εἰς τὴν
 ντιῶ του εἰς εὐφροσύνην, ἐξεμωμωσανίδου ὑποστανῶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀγα. Μὴ ἴσῃ
 ἐπιπέσειε καὶ ἴσῃ καὶ προῖηθε τὴν Μάμαν, καὶ Αἴγνατον, θρασαγονίαν
 ρίον; καὶ ἴσῃ ἴσῃ εἰς εὐφροσύνην. Κατὰ τὴν προῖηθε τὴν αὐτὴν εἰς
 18 ἴσῃ ὑπὸ τὸ ἔκκαμα του εὐφροσύνης, εἰς ψυχὴν δε' χριστιανῆ, εἰδόμεν ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν κατὰ τὸν χριστιανῆν, εἰς τὴν
 εὐφροσύνην παρὸν εὐφροσύνην εὐφροσύνην ἀνεμοίνωσεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐφροσύνην
 του εἰς τὸν χριστιανισμὸν. ἴσῃ δε' εὐφροσύνην καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 εὐφροσύνην ἀπερσείδου καὶ εὐφροσύνην οὐκ ἔστι καὶ εὐφροσύνη. [εὐφροσύνη]

6^{τη} Δε'ξίσησ εν Συμπόσει τῆ 26 Μαΐου 1794.

